

9. Следва ли чл. 10, пар. 2, буква „ж“ от Директива 2008/48/ЕО да се тълкува в смисъл, че неправилното посочване на годишен процент на разходите в договор за кредит, сключен между търговец и потребител –кредитополучател, следва да се приеме за липса на посочване на годишен процент на разходите в договора за кредит и националният съд да приложи последиците на вътрешното си право, предвидени за непосочване на годишен процент на разходите в договор за потребителски кредит?
10. Следва ли чл. 22, пар. 4 от Директива 2008/48/ЕО да се тълкува в смисъл, че предвидена от националния законодател санкция нищожност на договора за потребителски кредит, при която се връща само отпуснатата главница, е пропорционална за случаите, в които договор за потребителски кредит не съдържа точно посочване на годишния процент на разходите?

- (¹) Директива 93/13/ЕО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори; ОВ 1993, L 95, стр. 29, специално българско издание: глава 15, том 2, стр. 273
- (²) Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неоялни търговски практики“); ОВ 2005, L 149, стр. 22, специално българско издание: глава 15, том 14, стр. 260
- (³) Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕО на Съвета; ОВ 2008, L 133, стр. 66

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 10 август 2021 г. — WA/Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne

(Дело C-491/21)

(2021/C 481/23)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

Жалбоподател: WA

Ответник: Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 26, параграф 2 ДФЕС, член 20, член 21, параграф 1 и член 45, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и членове 4, 5 и 6 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО (¹), да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която не позволява издаването на карта за самоличност — която може да служи като документ за пътуване в рамките на Европейския съюз — на гражданин на държава членка поради факта, че последният е установил своето местоживее в друга държава членка?

(¹) ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56.

Преюдициално запитване от Högsta domstolen (Швеция), постъпило на 16 септември 2021 г. — CC/VO

(Дело C-572/21)

(2021/C 481/24)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: СС

Ответник: VO

Преюдициален въпрос

Запазва ли юрисдикция на държава членка компетентността си на основание член 8, параграф 1 от Регламент „Брюксел II“ ⁽¹⁾, когато детето, за което се отнася производството, прехвърли в хода на същото обичайното си местопребиваване от държава членка в трета държава, която е страна по Хагската конвенция от 1996 г. (вж. член 61 от посочения регламент)?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

Преюдициално запитване от Nejvyšší soud České republiky (Чехия), постъпило на 20 септември 2021 г. — QT/O2 Czech Republic a. s.

(Дело C-574/21)

(2021/C 481/25)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud České republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: QT

Ответник: O2 Czech Republic a. s.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли изразът „изгубена комисиона“ по смисъла на член 17, параграф 2, буква а), второ тире от Директива 86/653/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители, да се тълкува в смисъл, че такава е и комисионата за сключване на договори, които търговският представител би сключил, ако още действаше договорът му за търговско представителство, с клиентите, които е привлякъл за принципала или с които значително е увеличил обема на търговията?
- 2) Ако е така, при какви условия този извод се отнася и до т.нар. еднократни комисиони за сключване на договор?

⁽¹⁾ ОВ L 382, 1986 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 176.

Преюдициално запитване от Itä-Suomen hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 22 септември 2021 г. — J.M.

(Дело C-579/21)

(2021/C 481/26)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Itä-Suomen hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: J.M.

Други страни в производството: Заместник на длъжностното лице по защита на данните, Pankki S